

Scenariusz zajęcia otwartego dla nauczycieli w ramach innowacji pedagogicznej „Przedszkolak-mały ratownik”, realizowanej w Miejskim Przedszkolu nr 2 im. Juliana Tuwima w Aleksandrowie Łódzkim

Temat: Jak się zachować, by kogoś uratować?

Wiek dzieci: 6- latki

Nauczyciel- mgr Anna Kuźmicka

Sytuacja edukacyjna: Zabawa dydaktyczna z udziałem ratownika medycznego „Umiemy wezwać pomoc”.

Cele ogólne:

- kształtowanie zachowań służących zdrowiu, nauka udzielania pierwszej pomocy;
- wdrażanie dzieci do troski o zdrowie i życie innych.

Cele operacyjne. Dziecko:

- aktywnie uczestniczy w zajęciach dydaktyczno - wychowawczych, dostosowanych własnego potencjału intelektualnego;
- utrwała wiadomości z zakresu unikania sytuacji niebezpiecznych;
- wciela się w rolę podczas odgrywania scenki sytuacyjnej, przeprowadzając pierwszą pomoc na miarę swojego wieku i możliwości;
- uważnie słucha i odpowiada na pytania;
- śpiewa piosenkę i wykonuje ćwiczenia dźwiękonaśladowcze;
- poznaje etapy udzielania pierwszej pomocy przez ratownika medycznego z wykorzystaniem fantomu;
- uświadamia sobie jak ważną rolę pełni troszcząc się o zdrowie innych, w przypadku potencjalnego zagrożenia.

Obszar postawy programowej: I (5), II (4, 6, 7, 9), III, IV (1, 2, 3, 5, 9, 15, 16, 20).

Metody (wg M. Kwiatkowskiej):

- czynne: kierowanie aktywnością dziecka, zadania stawiane do wykonania, ćwiczeń;
- oglądowe: obserwacja, pokaz, przykład osobisty- ratownika medycznego;
- słowne: rozmowa, objaśnienia, instrukcja.

Formy : zbiorowa aktywność jednolita, zespołowa aktywność zróżnicowana.

Pomoce dydaktyczne: tablice demonstracyjne przedstawiające sytuacje niebezpieczne, strój babci (chustka lub peruka, okulary, torebka z zabawkowym telefonem), kartonowa karetka dużych rozmiarów, nagranie piosenki „Karetka pogotowia”, fantom osoby dorosłej, apteczka ratownicza, odznaki „Przedszkolak Mały Ratownik” dla każdego dziecka (załącznik 1), karty pracy związane z tematyką o różnym stopniu trudności (przygotowane „awaryjnie” dla dzieci z orzeczeniami o potrzebie kształcenia specjalnego), zabawkowe karetki, gra, książki dla dzieci o ratownictwie.

Przebieg:

I. Wprowadzenie

- Rytmizacja tekstu „Pan ratownik wielka moc, niesie pomoc dzień i noc”.
- Odpowiedź na pytanie „Co już wiemy o sytuacjach niebezpiecznych i udzielaniu pomocy poszkodowanym?”.

II. Część główna

- **Scenka sytuacyjna „Babcia w niebezpieczeństwie”**

Jedna z wybranych nauczycielek szybko przebiera się za babcię i wraz z chętnym dzieckiem odgrywa scenkę. Babcia idzie z wnukiem/wnuczką przez park. Nagle robi jej się słabo i upada na ziemię. Dziecko (w asyście nauczycielki prowadzącej i ratownika medycznego oraz przedszkolaków, podpowiadają wnukowi/wnuczce, co powinien/powinna zrobić, żeby wezwać pomoc), zaczyna udzielać pierwszej pomocy wg następujących etapów:

- „Babciu, babciu, co się stało, słyszysz mnie? 2x (dziecko potrząsa babcią- babcia nie reaguje);
- dziecko rozgląda się, czy w pobliżu jest ktoś starszy do pomocy (dziecko krzyczy „Ratunku! Pomocy! 2x- nikogo nie ma; pozostałe dzieci też mogą przećwiczyć dwukrotne, głośne wzywanie pomocy);
- dziecko szuka w torebce babci telefonu i wykręca numer alarmowy 999 lub 112 (ratownik na moment wciela się w postać dyspozytora numeru alarmowego);
- mówi gdzie się znajduje i co się stało;
- czeka na przyjazd ambulansu- nie rozłącza się z dyspozytorem numeru alarmowego!

□ **Zabawa ruchowa „Jedzie karetka, jedzie”**, połączona ze śpiewem i ćwiczeniami dźwiękonaśladowczymi, z udziałem wszystkich dzieci, prócz wybranego przedszkolaka-wnuczka, który nie zostawia poszkodowanej.

□ **Pokaz udzielania pierwszej pomocy przez ratownika medycznego (babcia jest w tym momencie zastąpiona fantomem).**

□ Próba uciskania klatki piersiowej przez chętne dzieci (wniosek jaki powinien wypłynąć- dla dziecka w wieku przedszkolnym bardzo trudno jest efektywnie uciskać klatkę piersiową dorosłego człowieka, dlatego najważniejsze w udzielaniu pierwszej pomocy przez tak małe dziecko jest wezwanie profesjonalnej pomocy; należy także zwrócić szczególną uwagę przedszkolakom, że nie wolno naśladować uciskania klatki piersiowej na innym dziecku, bo można zrobić komuś krzywdę!).

III. Podsumowanie i ewaluacja

- Udzielenie odpowiedzi na następujące pytania: „Co dzieci zapamiętały?”, „Co było najciekawsze podczas zajęcia?”, „Co było łatwe do wykonania, a co sprawiło najwięcej trudności?”, „Czy coś wzbudziło strach?”.
- Wręczenie „Odznak Małego Ratownika” i śpiew piosenki „Karetka pogotowia”.

Uwagi:

Zajęcie realizowane jest w grupie integracyjnej, do której uczęszcza pięcioro dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Czworo z nich zazwyczaj uczestniczy w zajęciach na miarę swoich możliwości, bez odchodzenia od rówieśników w czasie trwania sytuacji edukacyjnych. Dlatego podczas realizowania tego konkretnego zajęcia nie potrzebują oni specjalnego dostosowania. Jest jednak jeden chłopiec z autyzmem, który często odchodzi od grupy i nie jest zainteresowany proponowanymi aktywnościami. Dla niego (jak również „awaryjnie” dla każdego dziecka, które nie chciałoby uczestniczyć w zajęciu), przygotowane są karty do indywidualnej pracy, zabawkowe karetki, książki dla dzieci o ratownictwie oraz gra.